

знайте, че благата на живота идатъ отъ две противоположни посоки: отъ посока на сърдцето къмъ ума и отъ посока на ума къмъ сърдцето. Постави ли човѣкъ преграда между тѣзи две течения въ себе си, между ума и сърдцето си, ще се яви споръ. Този споръ и до днесъ още съществува, не само между сърдцето и ума — вътрешно, но и между жената и мъжа — външно. Въ миналото благата сж идвали чрезъ мъжа, и той турялъ преграда на пътя имъ, да не отиватъ къмъ жената. Днесъ е обратно: благата идатъ чрезъ жената. И тя постѣпва като мъжа, туря преграда на пътя имъ, да не отиватъ къмъ мъжа.

И тѣй, когато мъжътъ заграби всички блага за своя смѣтка, жената нѣма условия да се развива и издребнява. Когато жената заграби всички блага за своя смѣтка, тя става причина за издребняване на мъжа. Хората едни—други се осакатяватъ, а после търсятъ нѣкакъвъ външенъ начинъ да загладятъ погрѣшката си. — Не, тази погрѣшка не се загладва лесно. Всѣки, който е лишилъ ближния си отъ благата на живота, той трѣбва да премахне преградата, която е поставилъ на пътя му, да потекатъ благата и къмъ него. Съ нищо друго не можете да го задоволите. Който се е лишилъ отъ Божиитѣ блага, той всѣкога и отъ всичко е недоволенъ. Той постоянно се оплаква, че е лишенъ отъ благата на живота, вследствие на